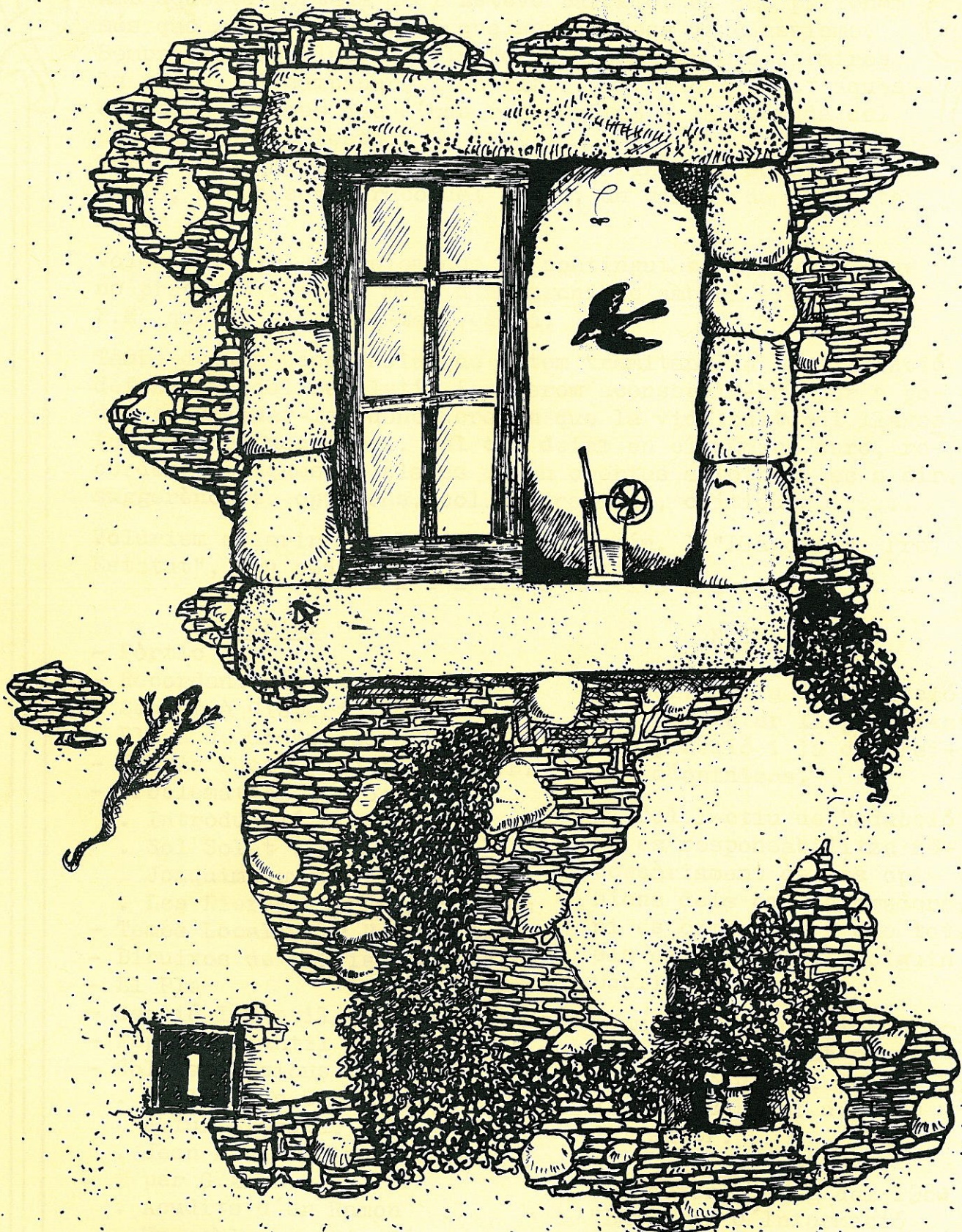

BUTLLETÍ d'INFORMACIÓ LOCAL

Llagostera

nº 2 - maig - 1980

Editat per l'Associació de Veïns

Festa Major

PÒRTIC

Amb aquesta portada de l'Esteve Barceló, el que pretenem més que res, és fugir de qualsevol tipus de classisme. Sempre, s'ha relacionat la Festa Major amb els firaires, la plaça, el campanar, l'envelat,.....i han esset aquests els tòpics temes que s'han representat a la portada del programa de la Festa.

Però, ¿perquè no pot ésser aquesta finestra solitaria i vella, a qualsevol racó del poble, un símbol de la Festa Major ?.

Volem aclarir, i creiem que el contingut ho demostra, que no pretenem fer cap mena d'antagonisme amb el programa de F.M. que el G.E.Bell-Matí edita.

També deixem constància que estem tramitant la legalització definitiva del Butlletí, i esperem aconseguir-ho, per a poder consolidar-lo, doncs creiem que la vida cultural llagostera, ho necessita. Tal com deiem en el número zero, recordem que aquestes planes estan obertes a tothom, es a dir, suggerències, opinions, col.laboracions, crítiques,.....

Voldriem aclarir que la portada del núm. 1 "Llagostera Pro Estatut", era cedida per Sebastià Gispert.

SUMARI

- Pòrtic
- Recordant altres Festes, amb Sebastià Gispert
- Plana de Gresca, per Tevepito.
- Fem la Festa Popular, per J.B.
- Problemàtica Ecològica :
  - . Introducció
  - . Sol Solet (1ª Part) per Joaquim Reverter.
  - . Les Rieres, per Elena Roget
- Temes Locals per R.Brugulat.
- Dibuixos de J.Loís.
- El Ple
- Secció Infantil
- Esport Infantil
- Col.laboracions :
  - . Reflexions Sanitàries per J.Turró Goula.
  - . Jean Paul Sartre, ha mort per G.A.LL.
  - . Acudits d'en Ramon
  - . Un poble que viu d'esque-nes a la cultura....LL.N.
  - . Aigua, per Amadeu
  - . La "New Wave" de X.Nogué
  - . Ironies de la Vida, j.v.b.
  - . Successos.

NOTES

El Col.lectiu de Redacció vol respectar la llibertat d'expressió i la diversitat d'opinions.

El Col.lectiu de Redacció no es responsabilitza necessàriament de les opinions dels col.laboradors, ni es compromet a que tots els escrits rebuts siguin publicats.

Tanmateix s'acceptaran treballs signats amb pseudònim, però el col.lectiu ha d'ésser sabedor del nom del autor.

Llagostera, maig del 1980
"Butlletí d'Informació Local"   Nº 2

Dirigit pel :

Col.lectiu de Redacció

Editat per :

L'Associació de Veïns

-Apartat 54 -LLAGOSTERA

RECORDANT ALTRES FESTES ^{amb} SEBASTIÀ GISPERT

Ens trobem davant la Festa Major. Per a uns quants, dies de festa, per a les senyores, dies de jornada intensiva a la cuina, ja que tots sabem com és la Festa Major. Solament però, recordem la de l'any passat o la d'uns quants anys enrera, a la majoria ens sembla que sempre ha esset igual. Degut a la curiositat de fer una mica d'història, ens hem posat en contacte amb una de les persones que millor pot informar-nos sobre la Festa Major de molts anys enrera, ja que el senyor Sebastià Gispert, allí estava amb la seva col.laboració a l'organització de la Festa. D'aquesta manera anem a casa seva i ens rep amb una gran simpatia i amabilitat, ensenyant-nos abans de començar, tot de curiosos objectes i fins i tot la seva casa, que té una curiosa semblança amb la seva personalitat. Una casa feta fa 30 o 35 anys però amb una moderníssima arquitectura i decoració, igual que la seva persona, un senyor de 82 anys però amb l'esperit d'un xicot de 18 i l'experiència de la vida passada.

Comencem a parlar de la Festa amb documents i anècdotes curioses d'aquell temps. Temim davant nostre un fabulós arxiu vivent. D'aquesta manera comencem a saber com era la Festa fa molts anys.

En un principi la finalitat de la Festa Major era el poder-se reunir tota la família, al menys un cop a l'any, doncs no hi havia els mitjans de comunicació que hi ha ara.

Es feia una gran festa gastronòmica, de quatre o cinc plats diferents, que arribaven a convertir-se en una veritable gola. Eren molt típics els tipus de plats segons la classe social de la gent, que es composaven des de sang i perdiu pels més pobres, fins a pollastre pels més rics, passant per oca, conill, vedella..., pels de la classe mitjana, però això sí, tots amb una veritable abundància.

De les tres tramades del Passeig, la gent només es passejava per les dues primeres, fins i tot, alguns anys solament n'ocupaven una, ja que la gent anava pel carrer Alameda on, al final, hi havia un cafè molt típic: "A Can Cassimiro". No es van començar a recórrer totes tres tramades fins que vingueren els autos de xoc i s'instal.laren al final del Passeig.

La majoria de les activitats del poble les organitzava una comissió de joves voluntaris que s'encarregaven de tot l'assumpte econòmic: llogar envelat, orquestres, taquillers, porters, etc... La majoria de joves d'aquesta comissió eren de pagès, per això hi havia diferència d'opinions amb els del poble, que va acabar amb la separació en dos grups que feien l'envelat pel seu compte. En aquest temps a Llagostera hi va haver dos envelats, el del poble i el de pagès, que editaven cadascun d'ells el seu programa de festejos. Al anar agafant més força els joves del poble, la comissió dels de pagès va anar desapareixent.

D'envelats se'n han fet a molts llocs diferents. Un any es va fer a la plaça de Dalt, altres a la plaça d'en Romeu, a la del Carril, a la del final del Passeig, a una que hi havia al carrer del Vinyot. També un any es va fer al Cassino i fins i tot, l'any 1920, es van poder aconseguir els permisos necessaris per muntar-lo a la plaça de Catalunya, ja que es va formar una comissió amb molta força que ho va lograr després d'haver de superar molts impediments.

Durant tota la xerrada que vam tenir ens va anar explicant tot de detalls, costums i anècdotes curi gus d'aquell temps que fan adornar-nos de les diferències, amb la Festa Major d'ara.

-Per poder entrar a l'envelat, el jove havia de complir una sèrie de condicions. Havia d'anar ben vestit: americana, coll, corbata i sabates, sense tot això no li era permesa l'entrada. Era costum estrenar la roba per la festa i anar a la barberia a fer-se pentinar abans d'entrar a l'envelat. La noia no tenia cap regla en el vestuari, solament que fos un vestit decent.

-Totes les parelles ballaven amb una gran separació, sinó era així es considerava una parella de baixa categoria.

-Una cosa que era molt sagrada era que el noi per qualsevol discussió plantés a la noia al mig del ball i marxés; si es donava algun d'aquest casos, l'endemà era el tema del dia en els llocs típics de cotilleigs (modistes, botigues, etc...) El donar "carbassa" per part de la noia també era mal vist.

-Quan una parella ballava molts balls seguits era senyal de començament de festeig, cosa que es comentava. Però també era molt típic que les parelles que començaven a festejar, dicidissin per mutu acord anarcadascú pel seu compte mentres durava la Festa Major, ja que eren molts els forasters i tenien més requesta que els del poble. Les parelles compromeses sempre ballaven ells dos o amb coneguts de confiança.

-Les sessions de ball es dividien en dues parts, i sempre seguien el mateix ordre de ballables que eren: vals, americana, xotis, polca, massurca, rigordon, americana i vals, després es feia la mitja part i es tornava a seguir el mateix ordre d'abans de la segona part. Al cap d'uns anys es suprimí el rigordon per un tango o un Esquetti, ja que eren més moderns.

-Va durar un temps que es donaven uns carnets a l'entrada per poder apuntar el vall i la parella que tocava ballar.

-Quan el noi anava a buscar la seva parella per ballar, ella li donava un mocador per posar-se'l a la mà i així no li embrutia el vestit. Molt coneguda era l'imartge del porrer, que al mig de la pista, amb una porra molt llarga guardava l'ordre.

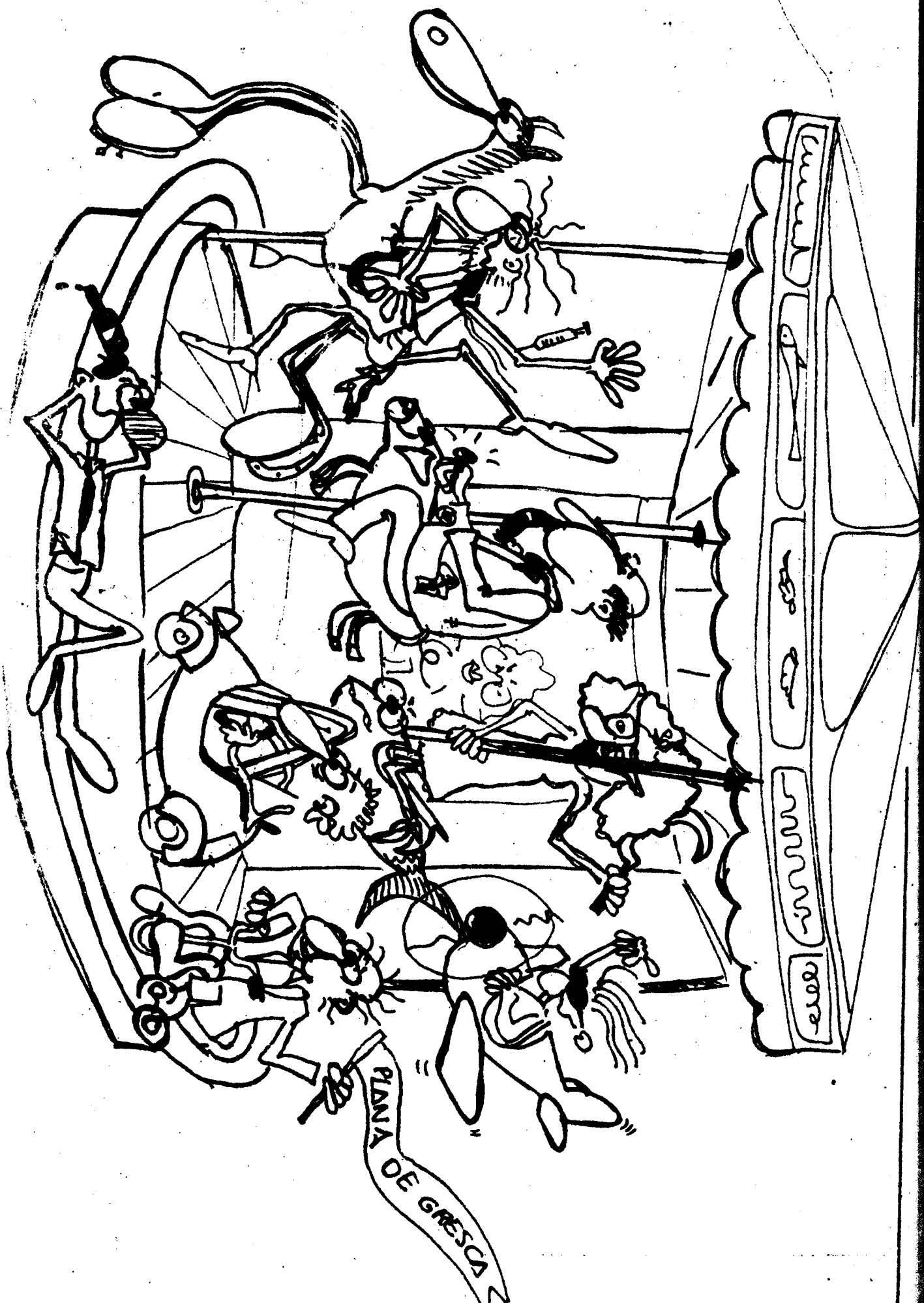
-Alguns anys es va fer el ball del ram i el pollet, en el que es subastaven aquest objectes i el noi que guanyava tenia dret a ballar un ball tot sol amb la seva parella, regalant-li després el premi aconseguit.

-Abans d'haver-ri l'electricitat s'havia d'iluminar l'envelat amb llums d'acetilè o de gas.

-El cost de l'envelat era realment sorprenent comparant-lo amb el d'ara. Concretament l'any 1916 el seu lloguer va costar 150 Ptes., l'hostalatge dels músics 163,- Ptes, i les orquestres d'onze músics cobraren 350 Ptes.. D'activitats que no fossin d l'envelat no és que se'n fessin gaires, però alguns anys s'havia fet al camp de futbol, teatre, per els nens, atletisme, concurs de sardanes,...

-També es solien trobar per les Feste Majors els comediants ambulants, que muntaven el seu espectacle al carrer, passant després el platet, així com pobres i mutilats que demanaven caritat.

-Els caballitos, per rodar en un principi havien de empenyer manualment i mes tard no feien amb un cavall.

FEM QUE LA NOSTRA FESTA SIGUI POPULAR!

Parlar en aquests nostres temps de Festes Populars, pot resultar fins a cert punt, una mica abstracte i poc concret.

Amb això no vull pas negar les iniciatives i esforços de certs grups o entitats que volen dur a terme aquesta feina. Tampoc sóc partidari de canvis radicals i crec que els esquemes de la societat avui dia fan més difícil aquesta tasca. Però, és veritat que moltes vegades no tothom pot gaudir amb la mateixa intensitat dels actes d'una Festa Major.

D'ací bé, el que hagi agafat aquest llaç i vulgui incidir de manera general en alguns punts que cal tenir en compte.

Primer de tot, penso que la Festa Major ha de ésser oberta al poble amb la participació d'aquests i sense cap tipus de diferències ni privilegis.

Una altra qüestió que cal remarcar, és que els actes que en la festa s'inclouen han de ser sempre a l'abast de tothom.

Per altre banda, també crec que en una Festa com la nostra, no hi pot faltar la presència i manifestació de la nostra cultura catalana, tants anys oblidada.

Fem un pas endavant cap al desenrotllament cultural de manera conscient i crítica. És aquesta, la base i el guiatge d'un poble, la que ens portarà per camins viables i de progrés.

Torno a repetir, que no sóc partidari de radicalismes, sols pretenc donar una nova òptica, que ajudi a aconseguir un millor desenvolupament dels assumptes socials i culturals de la nostra vila.

Examineu i mesureu vosaltres mateixos detalladament, el programa i accions de la nostra Festa Major i traieu-ne conclusions.

J.B.

PROBLEMÀTICA ECOLÒGICA

Aquest mes, a nivell general, informem sobre l'Energia Solar, aquesta gran desaproveitada. En quant al tema local parlem de les rieres, recordant-les amb nostalgia, observant el seu present crític i les escasses possibilitats de salvació. Dins les múltiples respostes de perquè les rieres són brutes, n'hi ha una que concerneix molt directament a la gestió municipal: manquen DEPURADORES. A Llagostera, fa anys que en tenim instal·lada una, al pla de la Torre, al costat de la riera Gotarra, però no funciona, i per ara, sembla que no s'arregla. D'altra banda però, és totalment insuficient, car practicamente no arriba a cobrir una tercera part del poble. Suposem que la seva instal·lació és costosa, però dins les necessitats més urgents del municipi, indubablement encapçala la llista. Només per reafirmar aquest senzill argument, cal recordar que el subsòl de Llagostera, és pobre d'aigua, i que bona part del nostre summe- nistre surgeix, precisament, del subsòl de la riera Gotarra, com aquell qui diu, ens bebem la nostra pròpia merda.

Una bona depuració dels desguassos del poble, seria un bon pas per a la neteja de les rieres, que junt amb un civisme ciutadà, (no les feu servir d'abocadors!!), potser ens faria recuperar, en part, la seva missió de portar les aigües pluvials i de la muntanya alhora, convertir-les en un paisatge bonic i acollidor.

Avui dia sentim a parlar molt sovint d'energies toves (o alternatives) i energies dures. Potsar poques vegades ens hem parat a pensar, quin és el significat real d'aquest termes. Així doncs, és molt important que tinguem clar tot el que pot comportar, per a la nostre vida, l'ús de les unes o de les altres, tant si es mira a nivell ecològic com econòmic i fins i tot polític.

Abans d'entrar en el tema de l'energia solar (que tractarem més a fons en un proper número), hem cregut convenient veure una mica per sobre, la diferència que hi ha entre els dos tipus d'energies i el per què s'estudia més cada dia, l'aplicació de les toves com a complement i, fins i tot, com a substitutes de les dures.

Per ENERGIES DURES entenem les que ens proporcionen lúrani, el petroli, gas...

-Son fonts d'energia no renovables, que en un determinat número d'anys deixaran de donar-nos el seu servei. Actualment això ho podem verure amb la crisi energetica provocada pel petroli.

-Les energies dures es basen en una elevada tecnologia que nosaltres no podriem assolir, per això, com a conseqüència estan controlades per les multinacionals.

-Són una font constant de pol·lució (química, tèrmica, radioactiva), com ho estem veient amb l'energia nuclear:

.Contaminació radioactiva, acumulable a tots els organismes vius.

.Pol·lució tèrmica produïda per la necessària refrigeració de les centrals, deguda a les altes temperatures de la fissió nuclear dins els reactors. Com que el fluid que s'utilitza per a aquesta refrigeració és l'aigua dels rius, quan s'augmenta la seva temperatura es destrueix l'equilibri biològic de rius i mars.

.També cal tenir molt en compte un tipus de pol·lució que és deguda als residus radioactius.

-Aquest tipus d'energies dures incrementen la centralització i donen pas al control per part de les grans companyies i multinacionals.

-Produeixen una progressiva destrucció i degradació del medi ambient i, com a conseqüència, la de totes les espècies vives.

-Crearan un món superindustrialitzat i reforçaran l'actual societat tecnocràtica.

D'aquesta manera podríem anar citant molts punts desfavorables d'aquest tipus d'energia anomenada dura. Però, i les energies toves o alternatives, què són?, què ens ofereixen?

Per ENERGIES TOVES o sistemes energètics alternatius, podem entendre tot tipus d'energia que sigui renovable: la solar, la del vent (eòlica), la de l'aigua...

-Parlant de l'aigua, diem que es pot aprofitar la diferència de temperatura entre la superfície i les profunditats. També es pot utilitzar l'energia generada per les mareas i per les ones del mar.

Quan s'aprofita la diferència de temperatura rep el nom d'energia marotèrmica i un exemple el tenim en el programa de la O.T.E.C. (Ocean Thermal Energy Conversion) d'EE.UU., on es preveu que es produïxin 1 milió de kW/h. per l'any 1985 i 10 milions de kW/h. pel 1990. Per aquest any en curs, en una d'aquestes centrals experimentals s'espera una producció de 1000 kW/h.

L'energia que prové de les mareas s'anomena maremotriu i a la central

maremotriu de Rance (França), inaugurada l'any 1966, se'n treu una producció de 500 milions de Kw. a l'any.

Un altre tipus d'energia tova es la geotèrmica que es basa en utilitzar l'energia calorífica de la terra.

També hi ha l'energia que ens proporciona el gas metà, que s'obté de la fermentació dels detritus orgànics (vegetals i animals) i també dels excrements humans. El metà es pot aplicar a sistemes de refrigeració, d'il·luminació, motors d'explosió, calefactores o simplement a l'ús domèstic.

La fusta, encara que tots hàgim vist i comprovat la seva utilitat com a element de calefacció a la cuina, llars i estufes, no es fa servir freqüentment amb el màxim rendiment en què es podria utilitzar, per exemple com a mitjà de calefacció central d'una casa.

Els avantatges que ens proporcionen aquest tipus d'energies toves són nombrosos i, entre altres, citarem els següents:

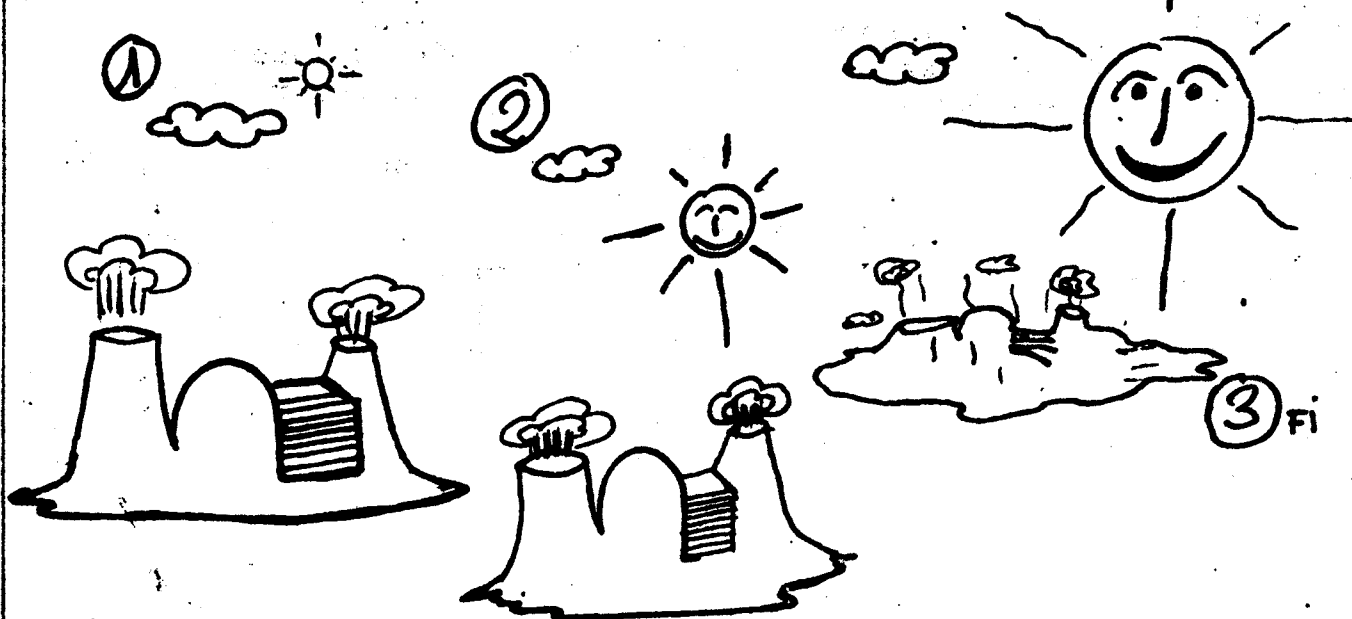
-No són sistemes que pol·lucionen i tampoc són perillosos en el seu funcionament,

-Alguns ni tan sols necessiten coneixements tècnics massa elevats, doncs la seva tecnologia no és gens sofisticada i el posar-ho en funcionament no suposa unes inversions d'elevat capital, ben al contrari, poden estar a l'abast de col·lectivitats locals i, fins i tot, de persones a nivell individual. Per tot això podem afirmar que condueix a la descentralització i a l'ús autònom en les diferents viles. D'aquesta manera es promou un tipus de societat que tingui certa autosuficiència i més possibilitats d'autogestió.

-En quant a l'utilització dels recursos naturals, es contribuirà a una diversificació dels sistemes i això provocara una disminució dels problemes d'abastament energètic, doncs cada comunitat, localitat, comarca o país, podra fer servir el sistema que s'adapti més bé als seus recursos naturals i així disminuiran considerablement les feines de producció, conversió i distribució de l'energia.

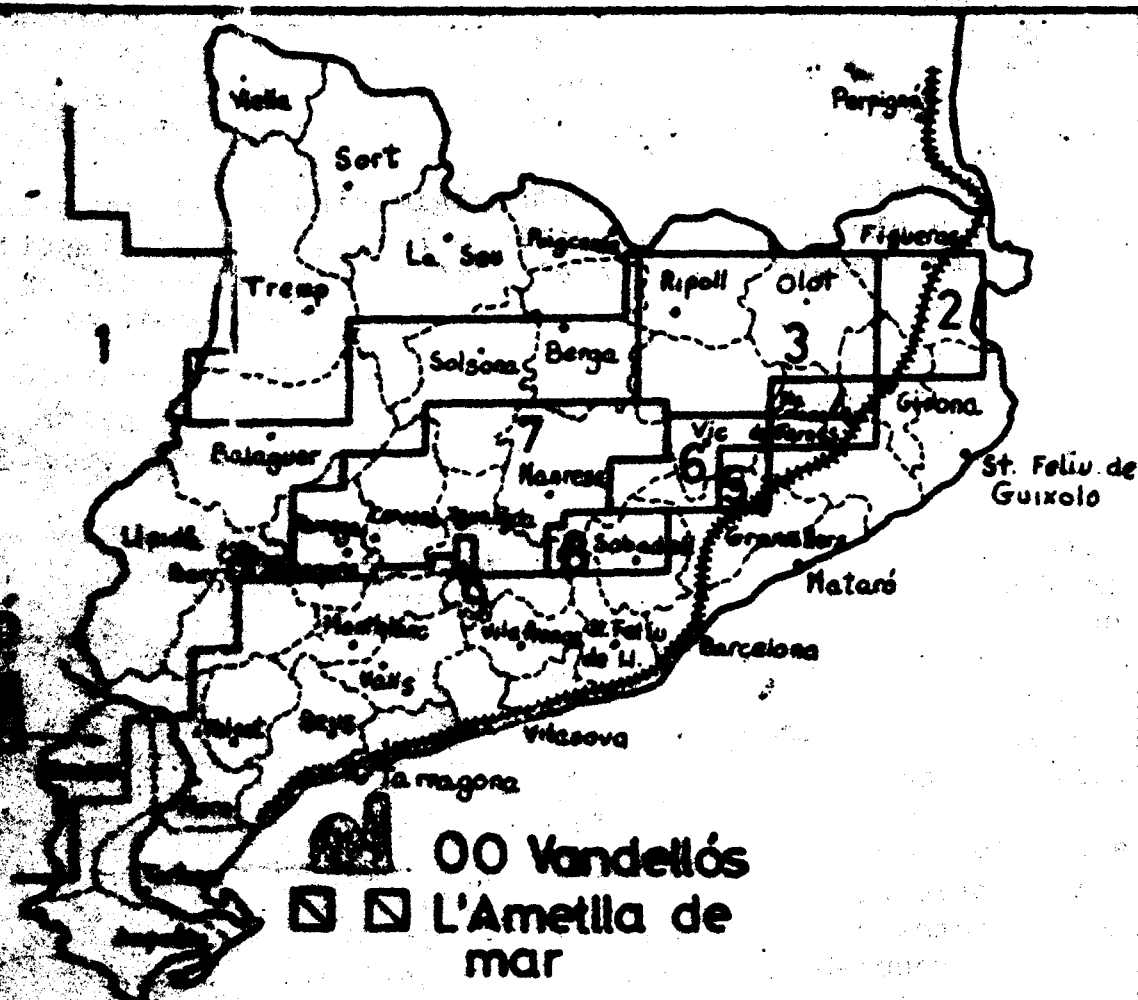
-Es basen en la gratuïtat de la matèria primera, ja que per a la producció de l'energia s'utilitzen els recursos naturals, contràriament a la dependència econòmica que suposen els sistemes de tecnologia dura.

-Porten cap a un respecte pel medi ambient, al mateix temps que no suposen, en cap cas, el deteriorament o destrucció ecològica d'aquest, contràriament, una vegada més, als interessos dels que promouen les energies dures, que no s'aturen davant la destrucció generalitzada de les nostres comarques.

AMB L'ENERGIA SOLAR APAGUEM LA NUCLEAR

Això ho podem comprovar en aquest angoixós programa d'exploració del mineral d'urani a Catalunya que agafa un territori aproximant de 1600 km², més o menys la meitat de la superfície de la nostra terra.

CENTRAL EN CONSTRUCCIO

CENTRAL AMB LICENCIA PREVIA

CENTRAL EN PROJECTE

ZONA DE RESERVA PROVISIONAL PER A EXPLOTACIO DE MINERAL D'URANI

LINEA DEL TREN RADIOACTIU

S'ha exposat d'una manera general, que ens dóna cadascun d'aquests tipus d'energies, per fer-nos la idea de quin és el que realment ens interessa més a nosaltres.

Si desitgeu més informació podeu trobar-la a les següents publicacions:

- "Dossier del Col·lectiu Ecologista de Girona".

Comitè Antinuclear de Girona.

- "Butlletins d'informació sobre energia nuclear". B.I.E.N.

Comitè Antinucliar de Catalunya.

- Revista "El Ecologista".

- Extra d'"Alfalfa". Crítica ecològica y alternatives.

Art. La cara Oculta de la Energia. Ed. Ajoblanco S.A.

- Extra d'"Ajoblanco" dedicat a les Energies Lliures.

En un proper número tractarem més concretament el tema de l'energia Solar.

Joaquim Reverter.

LES RIERES

Ben coneguda és per nosaltres la riera Gotarra, que baixant recull les aigües de la Banyaloca que procedent del costat de Panedes ens arriba ja en tres ramificacions, tal com constatem al anomenar-la per "les tres banyaloques".

Me pregunto però, si d'aquí uns anys els petits del poble seguiran coneguent cadascun d'aquells indrets que s'havien fet tan nostres tot pescant carbessudes o seguint el tant estimat "vaixell" que deixavem corre aigües avall.

Quants cops he sentit explicar les divertides banyades en aquella gorga o en aquella altra fondària, llocs en els que ara s'hi troba des de la coneguda llauna de Coca Cola fins a la sabata aquella que ens feia riure ingenuament quan en el "TBO" veiem l'aire cofoi del pescador que la treia tot pensat-se que era un peix. Avui això s'ha convertit en una realitat que ens pesa.

Cada dia necessitem més l'aigua: l'ús domèstic, la modernització en el món agrícola, la indústria, fins i tot l'aigua com a font d'energia, i incongruament cada dia tenim menys cura d'ella fins el punt de que les nostres rieres juguen el paper d'abocadors d'escombraries.

Es veritat que cada dia són més els perills que l'aigua (nosaltres) s'ha d'encarar: els hidrocarburs, els pesticides utilitzats en l'agricultura, productes de manteniments, residus de la indústria, però a darrera d'això hi és aquell qui ho utilitza; no tindria raó de ser aquesta por pels temps venidors a que ens referim al parlar del "any 2000", perquè els nous descobriments tals com la tècnica de reciclatge, etc. podrien (si s'utilitzessin) acostar-nos cap a la natura un cop més en aquells casos en que malgrat la nostra cura se destruïssin els nostres entorns.

Què Contamina? A Aquesta pregunta se'ns dibuixen com a contesta justificant, aquelles fabriques amb xemeneies fumejant que embruten l'aigua alhora que el aire, però hi ha més que això. Les nostres rieres no atravessen cap zona industrial d'aquesta mena encara que si l'Onyar del qual elles en són afluentes.

Seria inexacte i enganyador jutjar la importància de la contaminació de l'aigua solament en els casos extrems o per accidents catastròfics d'aquells que parlen els diaris. Abans que trobem peixos panxa amunt, les aigües passen per una sèrie de degradacions de les que en són culpables i rebedors alhora. També nosaltres tenim una petita indústria, granges, i diferents instal·lacions creadores de residus dels que cal desfer-sen, però: En compte!. No ho fem de manera perjudicial!. Perjudicial com són aquells pots de detergents, empolles, i altres coses que es veuen tot sovint amb "...diz cañones por banda...":

Les nostres rieres ja no són considerades com nostres amb aquell caire afectiu. La deixadesa, l'inconsciència i el descuit han fet que aquests llocs deixessin de ser el que eren. Però mirant bé, encara s'hi troba alguna que altra fulla fresca que es bada sobre l'aigua lluitant per no ser ombrutida i més i tot, per no morir. És cert que hi ha indrets en que el ciment i d'altres han fet aquest procés de recuperació impossible però encara que nombrosos, són això: indrets d'una immensitat que es perd. (...i ens perdem!). No deixem morir el que no ho és del tot!

Elena Roget

CANVI DE METGE TITULAR I NOU DISPENSARI MUNICIPAL.

Mes de el passat dia 21 d'Abril, funciona en els baixos de l'Hospital Municipal, al carrer Joan Maragall nº 17, el dispensari mèdic, atès pel nou metge titular del poble Sr. Jordi Turró Goula, que té el seu domicili particular al carrer Sant Feliu nº 42.

L'horari de visites al dispensari és: cada dia a partir de 2/4 de 10 h. del mati.

MAJORETTES DE LLAGOSTERA.

Dins les Festes de Primavera de Blanes, el passat dia 20 d'Abril es va fer el II concurs regional de Majorettes de Catalunya, amb la participació d'uns 26 grups de tot Catalunya, entre ells, el grup de Majorettes de Llagostera, que van resultar guanyadores amb un premi en metàl·lic de 40.000,- Ptes., a més d'un altre trofeu. Que daren en segon i tercer lloc els grups de Breda i Mollet del Vallès respectivament.

El diumenge següent l'Ajuntament de la Vila, els hi va fer un homenatge a la Plaça de Catalunya, que va resultar molt animat. Primer es va fer una desfilada del grup de Majorettes del Col·legi Ntra. Sra. Del Carme, passant pel carrer dels Consellers fins a la Plaça, on van fer una exhibició, essent molt aplaudides. Després la Sra. Alcaldessa va fer un petit parlament i va entregar una placa commemorativa al grup. Seguidament i com a clòenda de l'acte, es va fer una ballada de sardanes amb l'actuació de la Cobla Figueres.

SARDINADA AL CASAL.

El passat dia 4 de maig es va celebrar al Casal Parroquial la "1ª Sardinada al Casal", amb el següent programa d'actes: a la 1 h. Sardanes d'ambientació, a les 2 h. dinar de Germanor, amb el següent menú: de primer plat "Entremesos del Casal", de 2on. "Sardines a la Brasa", "Postres", "pa", "vi", "aigua mineral", i "café". L'assistència va ésser molt nombrosa (es calcula que entre 200 i 300 persones), malgrat que el temps no va acompanyar-hi gaire, ja que a l'hora del dinar va començar a ploure, i es va tenir que acavar la jornada i el dinar dins el local del Casal. A les 5 h. de la tarda i continuant amb els actes previstos, per cloure la jornada es va fer una sessió de cinema que com cada diumenge es ve fent al Casal, amb força assistència de públic, amb la projecció de pel·lícules molt entretingudes per a la mainada i que també divertiren als grans que els acompanyaven.

"LA PEPA MACA"

Una altra conseqüència positiva de l'homenatge a l'Aiguabella ha estat que el grup d'Amics del Teatre de Llagostera, ha seguit representant l'obra "LA PEPA MACA". Així el dia 3 de maig l'interpretaren dins la Setmana Cultural de Vidreres, amb l'assistència d'unes 100 persones. I el passat dia 10, es desplaçaren al Prat de Llobregat on participaren en un Concurs de Teatre, com a únics representants de Girona. Des d'aquí voldríem animar-los per què es preparessin més obres, car no hi ha espectacle, alhora més artístic i popular en quant a contacte amb el públic, que el teatre.

UNA DE CALVOS

EL PLE - 4 MAIG 80

Amb nombrosa assistència de públic, fins al punt de que moltes persones es van haver de quedar dretes, va començar el ple del dia 2 de maig amb un apretat ordre del dia i amb els rumors, que ja feia alguns dies que corrien pel poble, de que l'alcaldessa presentaria la seva dimissió.

En primer lloc, una vegada més, el tema de l'Hospital. En aquesta ocasió es va llegir un informe encarregat per la Junta a un agent de la Propietat Immobiliària, sobre la procedència i titularitat de la finca de l'Hospital. Fent un resum, el contingut de l'informe venia a ser el següent:

La finca va ésser adquirida el 1789 pel rvdo. Josep Baulida i ja en temps d'aquest senyor es té coneixement de que va començar a funcionar com a "Hospital de pobres y enfermos de la villa de Llagostera". En el seu testament ho va deixar a un tal Fonolledas, perquè ho administrés com a fundació benèfica sempre que li fos possible. Aquest va disposar que anés passant als seus soccesors amb els mateixos preceptes.

Cal fer constar que la finca estava inscrita en el registre de la propietat a nom de l'Hospital amb la qual cosa quedava reconeguda la seva personalitat jurídica.

A partir del 1924 l'Ajuntament hi participà amb ajudes i subvencions i la Junta quedà obligada a rendir comptes una vegada a l'any. Però el 1962 el consistori va inscriure la finca a nom de l'Ajuntament, funcionant la institució amb caràcter autònom i essent l'Ajuntament l'entitat titular. La conclusió final, segons l'informe, és que legalment (a partir d'ara) la finca està a nom de l'Ajuntament, però moralment la propietat correspon a la Junta de l'Hospital, i l'Ajuntament així ho hauria de considerar perquè es complís el desig del fundador.

La consellera comunista demanà que no s'admetés un informe tan parcial i subjectiu (que assigna a la actual Junta el dret d'origir-se en hereus del Fundador), i proposà que el secretari en fés un altre on hi constessin de manera imparcial, totes les dades de què es disposa i les que ell pugués trobar. Proposta que va ésser acceptada per unanimitat.

Seguidament en l'altre punt de l'ordre, però continuant amb el mateix tema, els socialistes van reiterar la seva proposta de formar una comissió, integrada per representants dels partits i de la Junta de l'Hospital, per arribar al fons de l'assumpte i redactar si fés falta uns altres estatuts, a fi i efecte de poder solucionar d'una vegada el problema.

La majoria també era partidària de no deixar-ho més sobre la taula, però els hi semblava que no feia falta cap comissió i volien esperar a veure l'informe del secretari abans de decidir res. Van guanyar la votació.

A continuació es passà a llegir la correspondència, propostes i sol·licituts, entre les que cal destacar:

-Escrit de la Delegació del Ministeri de Cultura, informant de les normes a seguir per legalitzar les publicacions de tipus periòdic i demanant que s'informi de les que hi ha al poble.

-Escrit de GESESA demanant que es tramiti el recurs presentat

al MOPU per a l'aprofitament de l'aigua de les Banyaloques.

-A proposta de la consellera de Sanitat s'aprova una sol.licitud d'ajuda a l'Institut Nacional de la Salut per a equipament del nou dispensari.

-Proposta per a la possible creació d'un Museu d'Agricultura i Costums, depenent de l'Ajuntament gestionat per uns veïns interessats, amb la deguda representació Municipal. El museu es nodrirà de les donacions d'aquest veïns. Per unanimitat es donà el vist i plau a la iniciativa.

-Proposta dels socialistes d'iniciar els tràmits (en un màxim de 3 mesos) per adquirir els terrenys de darrera les Escoles que podrien servir per a la seva ampliació.

-Sol.licitud, per part de Promociones Santa Isabel S.A., per que l'Ajuntament demani a la Comissió hidrogràfica del Pirineu Oriental una pròrroga per l'acabament del pont de la Riera Gotarra, ja que oficialment consta que és de l'Ajuntament. S'acordà demanar una pròrroga de 6 mesos.

-Informe del recurs presentat a la Generalitat per l'Associació de Veïns de la Canyera contra la resolució del MOPU aprovant la instal·lació de les pistes de Motor Ibèrica.

-Informe del conveni amb la Diputació sobre la prevenció i extinció d'incendis, en el que l'Ajuntament de Llagostera li toca participar amb el carburant, tenir a punt 10 voluntaris i un grup de bosquetans.

Al final de tot, el tema esperat: el secretari llegí la carta de dimissió de l'alcaldeessa en la que comunicava també, la seva renúncia al càrrec de consellera. L'únic motiu que l'impulsava a aquesta decisió, segons la carta, eren la incompatibilitat amb la seva feina particular. Acabada aquí la sessió, l'alcalde en funcions va convocar seguidament un ple extraordinari per tractar del tema. El secretari informà que segons les Lleis actuals el consistori ha via de quedar enterat de la voluntat de dimidir per comunicar-ho a la junta Electoral de zona. Després es podrà fer efectiu el nomenament del següent de la llista de C.I.U. Una vegada sigui incorporat al consistori es podrà procedir a l'elecció del nou alcalde. Així va finalitzar una de les sessions més apretades dels últims mesos.

-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-

El 7 de maig, es celebrà un ple extraordinari, amb tres punts :
-Aprovació acta anterior.-Demandar Ajuda tècnica a la Diputació per redactar la 2ª.fase del sanejament de la vila.- Demandar a la Generalitat subvenció econòmica per les obres de construcció de voravies, asfaltats, etc. dels carrers Ganix, Ricard Casademunt, Cementiri, Pocafarina.

COL·LECTIU DE REDACCIÓ.

SECCIO INFANTIL

2on. curs d'E.G.B.

QUE PENSEN LES NENES DELS NENS?

- Són lletxos, tontos i "xulos".
- Són guapos i tenen un caràcter molt "bó".
- Són dolents.

QUE PENSEN ELS NENS DE LES NENES?

- Són covardes i presumides, a mi no m'agraden.
- Són "caprètxoses", són molt guapes.
- Són mandones, dolentes, romàntiques i "xules".

3er. curs d'E.G.B.

QUE PENSEN LES NENES DELS NENS?

- Són tontos i lletxos i piquen molt.
- Fan enrenou, es barallen.
- Van bruts i desmanegats.
- Són mal educats.
- Són pesats i fan el burro.

QUE PENSEN ELS NENS DE LES NENES?

- Són treballadores i boniques.
- N'hi ha de tontes i d'altres simpàtiques.
- Només juguen a nines i a saltar a corda.
- Són xibates i dèbils.

4art. curs d'E.G.B.

QUE PENSEN LES NENES DELS NENS?

- Són persones com nosaltres.
- Només som amics i no novios.
- Són poc estudiosos i moguts.
- M'agraden i somiu amb ells.
- Diuen pecats i són atrevits i burros.

QUE PENSEN ELS NENS DE LES NENES?

- Són netes, treballadores i maques.
- Són empipadores i mandones.
- Són cregudes i es barallen amb els nens.
- No saben jugar a Futbol.

5è curs d'E.G.B.

QUE PENSEN LES NENES DELS NENS?

- Són "porquissos" i traviessos, descuidats i es fan el "machote".
- A la classe, els nens estan dividits en novios.
- Van en plan "xulo" i son brutos.

QUE PENSEN ELS NENS DE LES NENES?

- Són molt finolis, presumides i xibates.
- Són mandones i protestones.
- Són bones però els hi agrada insultar.

6ª curs d'E.G.B.

QUE PENSEN LES NENES DELS NENS?

- Es creuen superiors i sempre es fan l'important
- Amables i simpatics.
- Xulos, mal educats i gamberros.
- Són més nerviosos que les nenes i per això sempre s'estan barallant, s'han de saber tractar.
- Diuen males paraules, parlen malament.
- Haurien de tenir en compte que no som tan fortes i no ens podem defensar com ells.
- Cada u té un caràcter diferent, n'hi ha de bons i de dolents.

7e curs d'E.G.B.

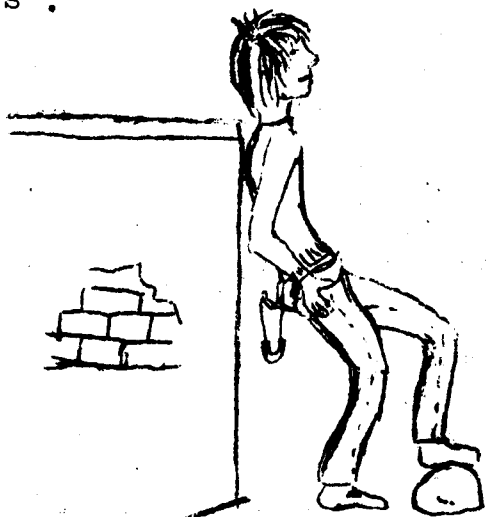
QUE PENSEN LES NENES DELS NENS?

- Són besties i aprofitadors, però són bons.
- Només saben fer guarrades i bromes pesades.
- Sempre van en "patrulla".
- Sempre volen ser els primers amb tot.

8e curs d'E.G.B.

QUE PENSEN LES NENES DELS NENS?

- Fan coses perquè et fixis amb ells com demostracions de força, de atreviment, agilitat...., sempre es barallen.
- Volen ésser superior a les noies.
- Sincers i simpatics.
- Maxistes i xulos.
- Són igual que les noies, no hi ha diferència.
- "Sempre pensen en les mateixes porqueries".

QUE PENSEN ELS NENS DE LES NENES?

- Són igual que els nens no hi ha diferència.
- Simpàtiques, coquetes, guapes.
- Són molt "finolis" i ordenades.
- Xafarderes, mandones i presumides.
- Sempre volen jugar amb ventatge.
- Sempre parlen i son molt rares.
- No tenen força.
- Ens agraden molt perquè sense nenes seria molt avorrit.

QUE PENSEN ELS NENS DE LES NENES?

- Són unes amigues més que a vegades t'ajuden a ser millor.
- Saben cuidar la casa i son molt guapes.
- Són agradables i simpatics, i també delicades.
- Són les que fan el llit, van a comprar, i no ha de ser així, hem de ser tots iguals.

QUE PENSEN ELS NENS DE LES NENES?

- Són xafarderes, capritxoses i presumides.
- Sempre van en grup traman secrets.
- No són com s'ha dit el sexe debilitat perquè sempre fan el que es proposen.
- Als nois només ens agraden físicament.
- Són molt pilots.
- Llestes.
- També són guapes, coquetes i atractives.

ESPORT

Amb aquesta plana s'intenta cobrir bàsicament l'informació i resultats que hi hagin dins l'esport infantil i a nivell d'escola. En quan a n'el futbol i en les diferents categories, mirarem de parlar-ne el proper mes, com també de que sembla, -per fi !!, que s'està creant el Consell Municipal d'Esports. -Esperem que d'una vegada es solventi la falta d'atenció que hi ha en vers l'esport, amb excepció del futbol, a Llagostera.

EQUIPS : (Entrenats per l'ENRIC TOLOSA SERRAT)

HALTEROFILIA TECNICA : Joan Carles García, Antoni Perez, Josep Martines, Jordi Rabert, Angel Moreno, Victor Cano.

HALTEROFILIA PES : Jesus Calvo, Lluís Ciurana, Josep M^a. Rodriguez, Josep F. Sánchez, Pere Cisterna, Joan Pedraza, Santi Roig, Emili Vicens, Joan Montiel, Joan Capallera.

BALONMA : Jordi Comas, Santi Navarro, Josep Lloveras, Josep Molero, Joan Ramirez, Lluís C. Gomez, Robert Collell, Francesc Pico, David García, Carles Rodriguez, Pere Pelegrina, Josep Vilà, Narcis Llinás, Carles Oliveras.

Resultats:

Fase classificació escolar :

C.N.Montserrat "B" 9 - C.N.Lacustaria 10

C.N.Lacustaria 22 - C.N.Montserrat "B" 8

Copa Federació Balonmà

U.E.Sarrià Ter 23 - C.N.Lacustaria 14

" " 18 - " 11

BASQUET MASCULI : Joan Ortiz, Jordi Dilmer, Josep Ll. Postigo, Joan Fco. Córdoba, Antoni Pérez, Albert Molero, Josep Ant^o. Mateo, Jaume Coll, Antoni Malagón, Xavier Serrat.

Resultats:

Anexa Magisteri 21 - C.N.Lacustaria 22

" " 38 - " 27

Maristes Girona 36 - " 20

BASQUET FEMENI : Nuria Maurici, Marta Julià, Nicol Bartomeu, Joana Bermejo, Pilar Bayé, Paquita Ortiz, Elena Martí, Carme Gorgas, Carme Roig, Isabel Mayol, Ester Rabert.

Resultats:

Dominiques P.M."B" 10 - C.N.Lacustaria 14

" " "A" 10 - " 4

Vilagran Noguer 45 - " 7

H.N.Carmelitas 18 - " 18

EQUIPS : (Entrenats per JAUME RIGAU (pare))

HOQUEI INFANTILS : Jaume Rigau (fill), Eduart Vert, Joan Casas, Lluís Nuell, Josep Ll. Postigo, Josep Campos, Xavier Verdalet.

Resultats :

Lacustaria 10 - Cassanenc 2

Figueres 3 - Lacustaria 3

Cassanenc 7 - Lacustaria 5

HOQUEI ALEVINS : Manuel Moreno, Manuel Acero, Joaquim Bayé, Joan Puig, Josep Pujol, Dani Rodas.

Resultats :

Lacustaria 2 - Cassanenc 10

Figueres "A" 9 - Lacustaria 4

Cassanenc 11 - Lacustaria 2

REFLEXIONS SANITARIES:

Sóc el nou metge titular d'A.P.D. (Asistència pública domiciliària). He estat sis anys a Peralada com a metge titular interí. He anat a les Oposicions, les he aprovat, i ara he escollit la plaça de Llagostera.

Visito en el nou consultori-municipal ubicat en els baixos del hospital, cada matí a les 9'30 hores, llevat el dimecres.

Estic fent contactes amb els tècnics sanitaris locals: el metge lliure, el farmacèutic, el veterinari, la practicant, la llevadora, i també amb els veïns, a fi de recollir informació, coordinar la tasca sanitària, i mirar de treballar en equip.

Aprofitant aquest butlletí d'informació local, faig en veu alta algunes reflexions sobre la sanitat local.

Tots sabem que a Llagostera tenim greus déficits sanitaris, tan en la quantitat com en la qualitat dels serveis; Ara bé, a l'hora d'intentar una aproximació a qualsevol problema del tipus sanitari, ens cal aturar-nos i preguntar-nos: Què entenem per salut??.

Ben segur que tothom no té el mateig concepte de salut. ¿Serà salut, l'absència de malalties?, o de malalts?, o de minusvalits físics o psíquics?. ¿Es la salut, el benestar físic, mental i social?. ¿Es la salut un dret individual i també de la comunitat?. ¿Es la salut una parcel·la del poder de tècnics sanitaris?.

No és pas fàcil donar una definició completa de la salut.

Jo faig meua la definició de salut, que va donar el Congrés de Metges i Biòlegs de Llengua Catalana reunit a Perpinyà l'any 1976, i que diu així: "Salut és aquella manera de viure que és autònoma, solidària i joiosa."

I, què bé a dir-me de nou aquesta definició de salut?. Doncs, d'entrada em parla de que la salut és una manera de viure, es a dir la forma de vida, i per tant la salut és un procés dinàmic, com la mateixa vida.

I, què més em diu?. Doncs em diu que la salut és una manera de viure, amb tres qualitats determinades i concretes: autonomia, solidaritat i joia.

Autonomia vol dir, dret a estar ben informat, a coneixer, a ser crític, a tenir la llibertat d'escollir el que més em convé com a persona.

Solidària vol dir, ajudar als altres. Fer créixer la justícia, viure tots en pau, dominar la naturalesa i en ella la malaltia, és una tasca fonamentalment solidària.

Joiosa vol dir, anar establint una relació positiva amb nosaltres mateixos i amb tot el que ens envolta. Relació positiva com el ben-ésser que expressa la paraula joia.

Ja tinc definida la salut. Prou reflexió sanitària per avui.

A re-veure, Jordi Turró Goula, metge.

=====

jean paul sartre, ha mort.

Jean-Paul Sartre, va néixer l'any 1905 a París. Orfe de pare, vivia amb els seus avis materns i la seva mare. Els seus estudis primaris van transcórrer entre professors particulars i algunes escoles.

L'any 1925 va ingressar a l'escola normal per a estudiar filosofia. El 1929, en acabar els estudis, coneix a Simone de Beauvoir, que es convertiria en la seva companya per a tota la vida.

L'any 1948, el Vaticà va incloure les seves obres en la llista dels llibres prohibits; Al cap de 16 anys, al 1964, se li ofereix el premi Nobel de Literatura, premi que Sartre va refusar, "Considerava que aquest premi no era més que la política cultural de la dreta Europea.". Serà membre estranger de l'Acadèmia Americana d'Arts, el 1946, del tribunal Internacional de Crims de Guerra de la fundació "Russell". Periodista creador de la revista "Les temps modernes" (amb tendències maoistes) de 1970 a 1974. Arriba a assumir el càrrec de director en el diari "La cause du peuple".

Entre les seves nombroses obres cal destacar: La náusea (1938), Les mosques i El ser i el no res (1943), A porta tancada (1945), Morts sense sepultura (1946), Les mans brutes (1948), Crítica de la raó dialèctica (1960), Els mots (1963), etc...

"L'EXISTENCIALISME DE SARTRE":

L'existencialisme afirma que l'existència precedeix l'essència. L'home no és cap substància que es pugui determinar objectivament. L'home és un existent. Sartre defensa un existencialisme ateu. Les idees fonamentals les exposa en l'obra: L'existencialisme és un humanisme. En aquesta obra vol deixar clar dos punts:

(1) El seu existencialisme no és una filosofia que porti a la inacció, ja que defineix l'home per acció; l'home és el conjunt dels seus actes, no és res més que la seva vida.

(2) Pensa que el seu existencialisme és una doctrina optimista, ja que el destí de l'home està en ell mateix. Ningú no neix heroi o covard.

L'existencialisme de Sartre parteix de la subjectivitat, pense que en el punt d'arrancada no hi pot haver cap més veritat que "Penso, per tant existeixo". Aquesta és la veritat de la consciència que es capta a si mateixa. Sartre pensa que l'existencialisme és l'única teoria que dona dignitat a l'home.

"L'EN-SOI" i el "POUR-SOI":

Aquest dos conceptes els tracta en l'obra: El ser i el no-res, i són fonamentals en el seu pensament.

a) "En-soi" (en si): És el que és, però no es tot el ser, són les coses, el món, és a tot arreu i omple la subjectivitat. Pertanyen a l'"en-soi" tots els objectes físics, psíquico-físics i psíquics. Les nostres reflexions també pertanyen a l'"en-soi".

b) "Pour-soi" (per a si): És llibertat absoluta, es constitueix a si mateixa, serà la consciència transparent i no és res més que ella mateixa. Queda reduïda al no-res. Dona a l'"en-soi" el que aquest com a pur fet no té: significació. Per tant també podem dir que ho és "tot". Perquè és consciència de tots els objectes, des del moment que el "pour-soi" passa a tenir consciència de si mateix, deixa de ser "consciència" per a ser part de l'"en-soi".

"DEU":

El cristianisme representa per a Sartre i d'altres autors existencialistes, una absència d'elecció, un determinisme que nega la llibertat.

i l'evolució de l'home.

L'existencialisme ateu de Sartre diu: "Si déu no existeix hi ha al menys un ser en que l'existència precedeix a l'essència".

Això vol dir que existeix abans de poder-lo definir per cap concepte. Aquest ser és l'home o com deia Heidegger, la realitat humana. No hi ha naturalesa humana perquè no hi ha un déu per a concebre-la. L'home no és definible perquè comença per no ser res.

Déu és l'absurd, l'impossible unió entre "Pour-soi" i "En-soi".

"LA LLIBERTAT":

Sense Déu, no hi ha determinisme, per tant l'home és llibertat, hi ha un futur per fer. Sartre diu: "L'home està condemnat a ser lliure". Està condemnat perquè no s'ha creat a sí mateix.

És lliure perquè quan és al món, és responsable de tot el que fa. L'home ha d'inventar l'home a cada instant.

"LA MORAL":

L'home ha de fer la seva moral. Sartre compara la moral amb l'obra d'art: és creació. No es pot dir "a priori", el que s'ha de fer. L'home es fa quan elegeix la seva moral, i amb aquesta elecció té un compromís. Quan l'home s'escull, ho fa en relació amb els altres; a la vegada, elegeix tota la humanitat. Està creant al mateix temps la imatge de com creu que ha de ser l'home, i d'això li ve l'angoixa.

"L'ANGOIXA":

Es deguda a la responsabilitat de l'home quan se'n adona que no és solament qui eligeix ser, sinó que al mateix temps elegeix tota la humanitat. L'angoixa va lligada a l'acció.

"EL JO I L'ALTRE":

El punt d'arrancada és "penso, per tant existeixo", aquesta és la veritat absoluta; per això, cada home es percep només a sí mateix. Sartre diu que per el "jo penso" ens captem a nosaltres mateixos, però en front de l'altre. L'altre és tan cert com nosaltres mateixos, l'home descobreix els altres com a condició de la seva pròpia existència. El que és l'home, ho és als ulls dels altres.

L'home vol constantment la seva llibertat; quan hi ha compromís, l'home està obligat a voler la llibertat dels altres i al mateix temps la seva.

Sartre ha dit: "L'infern són els altres". Pensa que el "jo" i "l'altre" són dues llibertats que s'enfronten i tracten de paraitzar-se mútuament amb la mirada.

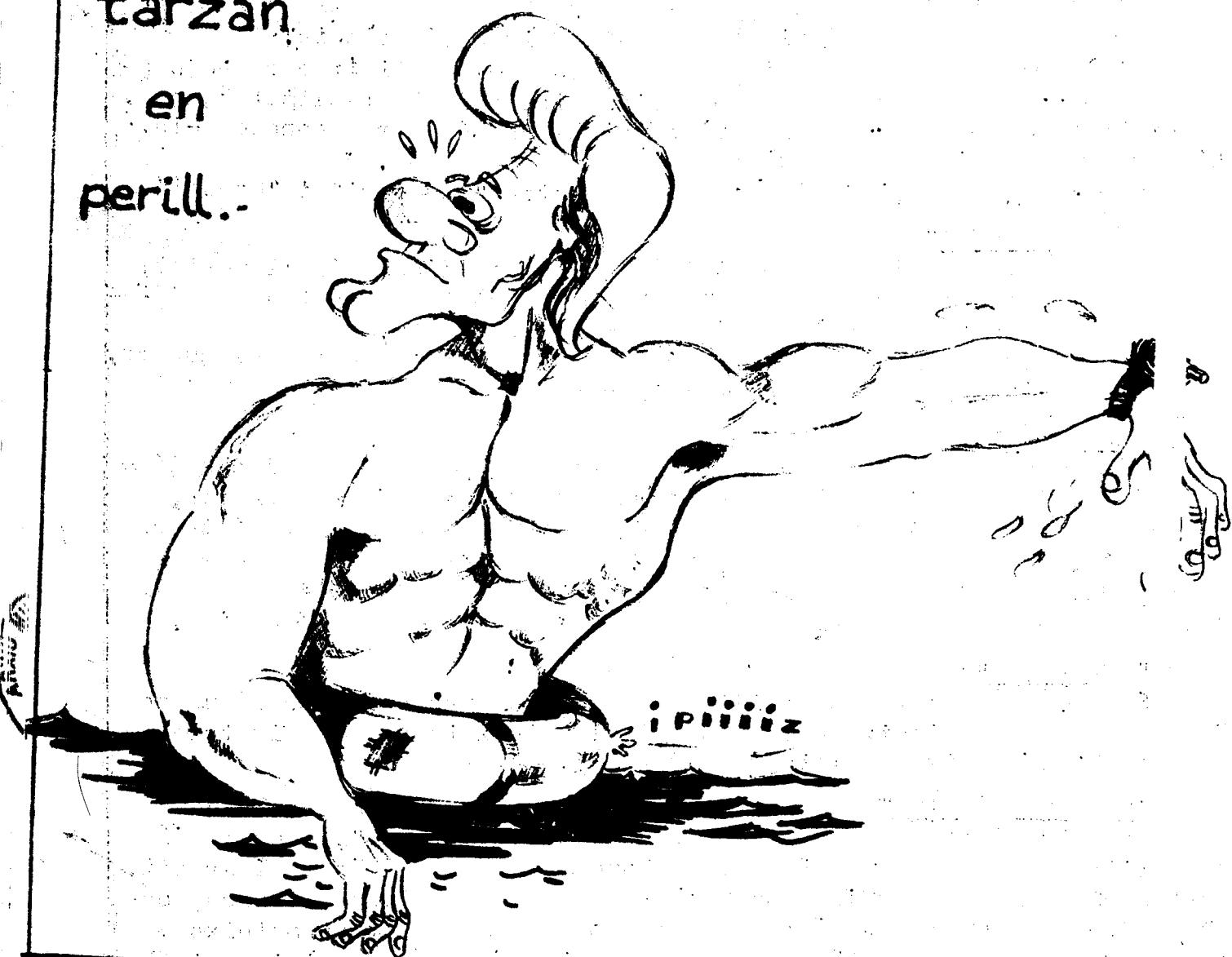
El 15 d'Abril, la vida de Sartre s'apagava com temps abans ho havia fet la llum dels seus ulls.

Malgrat això, homes com ell no moren mai, perdura la seva petja com aportació a la filosofia i com a profunda valoració de la dignitat de l'home.

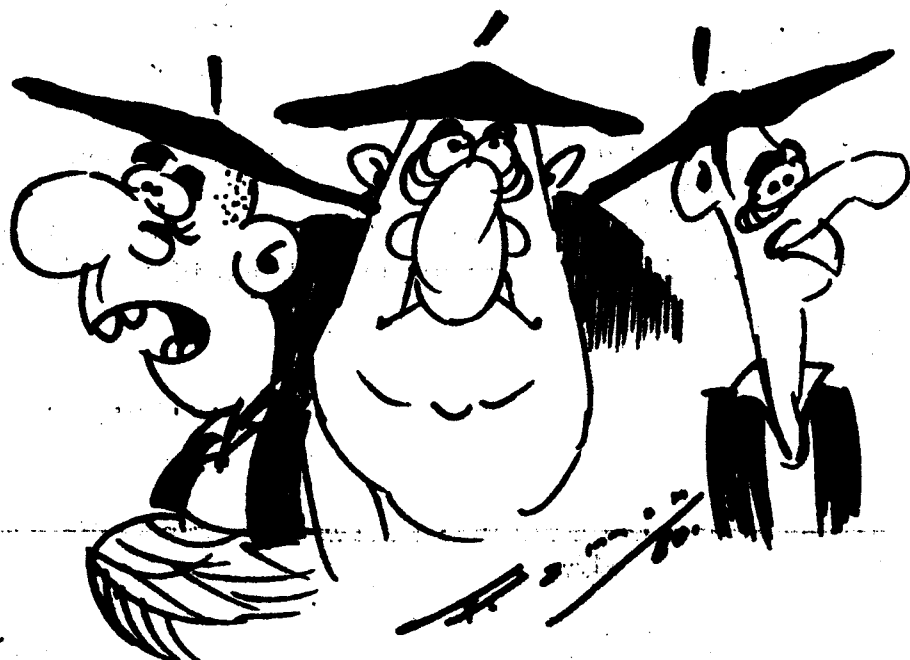
G.A.LL.

ACUDITS D'EN RAMÓN

'tarzan'
en
perill..

¡ quines cares.. !!

LLAGOSTERA, UN POBLE QUE VIU D'ESJOIES A LA
CULTURA, A L'ESPORT I A LA INFORMACIÓ.

He pogut contemplar de molt a prop, al llarg del temps que vaig formar part de la Junta de l'Associació de Pares d'Alumnes de les Escoles Nacionals i també en l'any que porto a l'actual Consistori, com un poble pot viure sense reaccionar quan li parlen de cultura i ensenyament, així quan el volen informar sobre temes referits a llurs fills i endemés coses que afecten a la població en general.

Mentre vaig pertanyer a la Junta de l'esmentada Associació en totes les assemblees generals que es celebraren i assistien uns 30 o 35 pares que representaven quasi els cincents alumnes que formen la matrícula de les Escoles Nacionals. Igualment passava, i passa, en les conferències dirigides expresament als pares per assabentar-los dels problemes, i possibles solucions, que es poden presentar als seus fills. Malgrat que aquestes conferències estaven donades per persones qualificades i de reconeguda valua cultural i tècnica. Però en canvi s'ha pogut comprovar que quan es fan actes folclòrics, encara que siguin americans, l'assistència és massiva.

Referent als esports cal assenyalar en primer lloc la gran sort que varèm tenir en temps passats (no massa llunyants, tres o quatre anys) un professorat que es va interessar per la seva promoció i es varen aconseguir importants fites (guanyar campionats i trofeus provincials). Però el desencant de col·laboradors i professorat va ésser evident: ni els pares ni les autoritats varem tenir la visió i picardia de recollir aquella sembra profitosa.

Ara pot passar el mateix, doncs novament s'ha aconseguit encarri-
lar l'esport a l'escola i malgrat que les autoritats, temporalment, se'n ocupen, els pares no responen com es mereixen els seus fills i la seva ajuda i suport és mínima. La intenció del organitzadors és de que dispossin, un cop acabin l'E.G.B., d'un esbarjo adequat en quant hi ha
gin les instal·lacions necessàries.

I la cultura en general .... què? Va de mal en pitjor, i una mos-
tre la tenim en una de les poques coses realitzades a nivell d'Ajunta-
ment: el cicle de Teatre. Al llarg de les quatre representacions por-
tades a terme l'assistència va ésser escassíssima i la seva acollida
per part del poble va palesar una total inhibició cultural.

Hom diu que l'esperança estava posada en les noves persones que
formen part de l'Ajuntament democràtic, estem d'acord que aquesta és
una més de les nostres responsabilitats i com a tal l'hem d'assumir,
però: és una responsabilitat solament de les autoritats? I els pares?
i el poble en general?. Cal que sigui una responsabilitat compartida
i que ningú pot eludir ni escamotejar. I el dia de demà els nostres
fills ens en poden demanar comptes.

Si no reaccionem aviat i no canviem aquesta societat tan malogra-
da i no podem promocional la cultura i l'esbarjo, el passat regim (?)
haurà aconseguit novament el seu objectiu.

Si no desitgem ésser informats aixó ens pot conduir al caciquisme
que és el que feia també l'antic règim (?)

Ciudadans de Llagostera fem un esforç! Entre tots desterrem aques-
ta inhibició cultural! Erradiquem al caciquisme! Fem un poble nou amb
l'ajuda de tots!.

Lluís Noell Creus.

A I G U A

Anava menjant; un lloc molt tranquil; sense moviments sobtats;
sols els núvols endrapaven ràpids el cel, per alliberar-lo tot se-
guir; només baladrajava la ràdio, com una font metàlica, un murmurí de
paraules regalaven de la finestra del local, cap a terra mullant els

peus dels que allí estavem.

El dia feia crèdula la primavera i per primera vegada a l'any dinava a fora; un home, en un altra taula, va fer-se notar i gesticulava molt i arrugava el front més que no parlava i cridava més que no gesticulava; va fer callar els canaris de la gàbia.

La ràdio seguia el seu ofici impersonal disparant informacions, reunions, discursos, converses, pronòstics; tot ere gotes del mateix raig, tot aigua de la font; desastres, miseries, fires i festes es succeïen com les línies centrals de l'autopista, no puc saber com vaig donar-me'n compte; era com seguir una gota determinada del raig, veure-la bellugar diferent de les altres i perdre-la de vista en el desaigua; però aquella notícia tampoc va embussar la font; més o menys deia així: "A Iran dos aparells voladors xoquen", "A Iran un intent d'eroscat Nortamericà per alliberar uns segrestats a l'Embaixada", "A Iran 8 soldats morts en l'acció d'alliberament". I a continuació en el mateix to: "Lleugera alça del Dòlar deguda a aquesta acció".

Vaig estossegar un xic sense perdre de ma la forquilla ni embregar la taula; no recordo si menjava o bé estava bevent però segur que l'aigua de la font em va fer mal; el raig de notícies imperterrit passava ja per altres esferes informatives. Vaig pensar: "Espero que no li canviïn els papers que té a la ma per la Bíblia, perquè de la mateixa manera que destrueix Jericó, construirà Jerusalem, aquest locutor".

Vuit morts que fan pujar el dòlar; vuit que ja no són, anaven a una aventura al·lucinant i només varen inflar el raig de la ràdio i una mica els dòlars. Un nou concepte econòmic: el "Petro-dòlar" dona pas al "mort-dòlar". Diuen que es detecta, en estudis fets, una gran insensibilitat de la gent per les tragèdies. No cal estudiar gaire; només engeguem la ràdio i escoltem el que vuit persones ja no sentiran.

LA "NEW WAVE" ^{Amadeu.}

Los años 70, en general, han sido muy prolíferos musicalmente. Hemos presenciado la desmembración del nuevo rock facil y simple con el que nos deleitaban los Beatles, y visto sus diversas manifestaciones desde los extremos mas sofisticados y complicados de bandas como los Pink Floyd, hasta la sencillez acompañada de agresividad y no sin cierto espíritu de rebeldia de los grupos "Punk" pasando por el "Heavy Metal" o rock duro de los Led Zeppelin, o el sinfonismo de los Yes, Camel, E.L.O., Génesis... Las nuevas creaciones más o menos exitosas e intentos frustrados han sido múltiples pero siempre con el rock como motivación. Este rock ha convivido con otros generos heredados que sobreviven habiendo sufrido cierta evolución como el "country". También no podría dejar de mencionar a la llamada música-disco con un impresionante triunfo en la pasada década (recordemos la fiebre de Travolta); y por lo tanto, aprovechando por las multinacionales para fines comerciales. Personalmente, pienso que su éxito se debió, y se debe, más a su ritmo chabacano, a la publicidad montada a su alrededor, que a la calidad musical más bien lamentable y decepcionante.

Así que, como todo aquello que aburre, falto de originalidad; he aquí a la música-disco autodestruyendose, y, producto de un cansancio, nace la "New Wake" o Nueva Ola, no como algo sólido y concreto sino que es la síntesis de varios estilos.

A fines de los 70, en Inglaterra, país de reconocida reputación musical, como reacción a la disco-music y al lenguaje rockero

Demasiado ampuloso, se vuelve a lo simple, al desenfado de lso "Punk", pero transformado, habiendo perdido su agresividad, su "violencia", ganando en calidad y conservando la fuerza, la vitalidad que siempre los caracterizó. A este "punk" suavizado, unos le han añadido el "reggae" jamaicano, o incluso débiles dosis de disco según las direcciones de cada grupo. Tomando, pues, un poco de todo, con las raíces en el "punk", la "New Wave", junto a una nueva tendencia a los años 60, se abre n como la musica que definirá esta década, la generación de los 80. La mayoría de sus bandas como The Police, pioneros de esta música o Elvis Costello, de los mejores, proceden lógicamente del "Punk". Pero otras empezaron con un "rock'n'roll" agresivo, luego pasaron a Disco y terminaron en la "New Wave" que tantas posibilidades ofrecia. Tal es el caso de "Blondie". Otros grupos además de los mencionados son: Joe Jackson, Tch Beat, The Tourists, The Pretenders, entre los mas populares. En U.S.A. también hay una versión de la "New Wave" representada por los "The Knack". Terminaré planteando esta pregunta: ¿Estamos inmersos ya dentro de una nueva generación musical tan decisiva como fue la de Los Beatles, o es una moda más, un nuevo invento de las multinacionales discograficas para fines comerciales? El tiempo lo decidirá...

XAVIER NOGUE

ironies de la vida

RADIO, TELEVISIÓ, CINEMA

Com que aquest mes tenim poc espai, ferem una mica de repàs a n'aquests mitjans d'oci, de distracció, de concienciació, de consumisme, de transformació, d'adulteració..... -Resumin formes de comunicació que incideixen desmesuradament en la vida de cada dia, i mes en concret la del "centro".

La RADIO que fou el primer, permet al mateix temps escoltar-la i fer altres coses, un bon invent en la seva època, però actualment està molt desplaçada per la comoditat de l'imatge. No obstant, el moviment de grups marginals amb "Ondes Lliures", es pot considerar una experiència important.

La TELEVISIÓ, sense voltes : és un producte manipulat i controlat, parcial, amb un enfoc consumista cent per cent, amb programació molt fluixa en general, dominada pels productes "yanquis"; amb poca collita propia; els programes culturals gairabé es desconeixen, i sovint quan algú fa un treball minimament decent, s'el fa desaparèixer. O bé com "La Clave" aquest excel·lent programa que només s'aguanta degut a la personalitat d'en J.L.Balbin, el seu director-presentador, que ha aconseguit reunir un bon equip de col·laboradors. En resum la qualitat de la T.V.E.(tot sigui dit) és totalment mediocre i nefasta, a més les dues úniques cadenes estan sota el mateix control. Més endavant mirarem de parlar sobre el famós informe de l'auditoria d'Hisenda, de la Televisió Catalana i del que minimament creiem que tindria que ésser la televisió.

El CINEMA és un camp més ampli, més treballat, a on hi podem apreciar grans obres, bé mirant el montatge, construcció, ambientació, fotografia,....o bé els tomes, psicòlogins, socials, testimoni, humor,..... -També hi ha però, la part fluixa, films de consum "far-west almeriense", fins a l'actual "eròtic-pornogràfic", classificats "S" (que puede herir la sensibilidad del espectador...). Cosa que darrerament a Llagostera, es sol donar cada dijous, i dissortadament (?) està comprovat que és en el dia en què la taquilla és més bona. També un altre dia hem de parlar de la incoherència que una societat estat ariament cultural i recreativa, tingui de fer pel·lícules "S". D'altre banda també és tò de tenir en compte, la gran acceptació que tenen...¿.....?-Per acabar, com apuntava un amic, podriem fer els "oscars del dijous" : A n'él "que surt més satisfet, a n'él "assisteix a cada sessió", a n'él que "intenta passar desapercbut" a n'él que "no pot prescindir de la senyora" ..... dic "él" perquè clar, imperen els homes...-Deu ésser que l'eroticisme, només és cosa d'homes ? .....

Joan Ventura Brugulat
16 de maig 1980

Plana de Successos

HEPATITIS, UN GREU PROBLEMA.

Sobre l'arribada del nou metge: Segons rumors, sembla que aquesta ha estat oportuna, sobretot ara que aquell temut virus de l'Hepatitis n'està fent de les seves.

I es veu que s'està divertint força, ja que són varis els casos que s'han donat en el poble.

Això fa que la feina no manqui a cap dels encarregats de la salut pública; però de totes maneres, val més prevenir que curar, per tant, en compte al anar pels carrers, el virus "acecha".

CARRER GANIX: CÍOTS, FORATS, RECS ...

Tots sabem l'afició del jovent a la moto, que sentim "a tot drap pel carrer. Però el que no sabem és que els veïns del carrer Ganix tot aprofitant que tenen un circuit que podríem qualificar de difícil, a davant mateix de la porta, ja s'naven aficionant a la idea d'organitzar un campionat tot donant voltes a la "manzana".

Però vet aquí que quan el circuit estava arribant a uns límits de perfecció quasi inigualables a algú se li va acudir que se podia asfaltar el carrer i penjar una pancarta demanant- ho així.

Una altre oportunitat per l'esport local perduda (si s'asfalta).